Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. kovo 22 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Dokumentai, susiję su vykstančia teisėkūros procedūra – Trišalis dialogas – Keturių skilčių lentelės, susijusios su pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europolo ir sprendimų 2009/371/TVR ir 2005/681/TVR panaikinimo – Dalinis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais – Ieškinys dėl panaikinimo – Suinteresuotumas pareikšti ieškinį – Priimtinumas – Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa – Išimtis, susijusi su sprendimų priėmimo proceso apsauga – Atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su keturių skilčių lentelėmis, parengtomis vykstant trišaliam dialogui, bendrosios prezumpcijos nebuvimas“

Byloje T-540/15

Emilio De Capitani, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas advokatų O. Brouwer, J. Wolfhagen ir E. Raedts,

ieškovas,

prieš

Europos Parlamentą, iš pradžių atstovaujamą N. Görlitz, A. Troupiotis ir C. Burgos, vėliau M. Görlitz, Burgos ir I. Anagnostopoulou,

atsakovą,

palaikomą

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos E. Rebasti, B. Driessen ir J.-B. Laignelot,

ir

Europos Komisijos, atstovaujamos J. Baquero Cruz ir F. Clotuche-Duvieusart,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2015 m. liepos 8 d. Europos Parlamento sprendimą A(2015) 4931, kuriuo buvo atmestas ieškovo prašymas suteikti galimybę išsamiai susipažinti su dokumentais LIBE-2013-0091-02 ir LIBE-2013-0091-03,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininko pareigas einantis M. Van der Woude ir teisėjai V. Tomljenović, E. Bieliūnas, A. Marcoulli ir A. Kornezov (pranešėjas),

* Proceso kalba: anglų.

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. rugsėjo 20 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2015 m. balandžio 15 d. laišku, remdamasis 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), ieškovas Emilio De Capitani pateikė Europos Parlamentui paraišką dėl galimybės susipažinti su Parlamento parengtais arba gautais dokumentais, kuriuose yra tokia informacija: „pagrindimas siekiant išankstinių susitarimų vykstančiose bendro sprendimo procedūrose, pateiktas visiems komitetams; kelių skilčių lentelės (jose aprašomi Europos Komisijos pasiūlymai, Parlamento komiteto gairės, Europos Sąjungos Tarybos vidaus organų siūlomos pataisos ir prireikus kompromisinių pasiūlymų projektai), pateiktos trišaliams dialogams dėl vykstančių bendro sprendimo priėmimo procedūrų“ (toliau – pirminė paraiška).

2 2015 m. birželio 3 d. Parlamentas atsakė ieškovui, kad pirminę paraišką turi atmesti, nes joje nurodyta labai daug dokumentų ir ją patenkinus susidarytų pernelyg didelis administracinio darbo krūvis.

3 2015 m. birželio 19 d., remdamasis Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, ieškovas pateikė Parlamentui paraišką, kurioje jis iš šio sprendimo 1 punkte minėtų dokumentų nurodė tik kelių skilčių lenteles, parengtas pirminės paraiškos pateikimo dieną dar vykusiems trišaliams dialogams dėl įprastų teisėkūros procedūrų, kurių teisinis pagrindas – SESV V antraštinė dalis („Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė“) ir SESV 16 straipsnis, reglamentuojantis asmens duomenų apsaugą (toliau – kartotinė paraiška).

4 2015 m. liepos 8 d. sprendime A(2015) 4931 Parlamentas ieškovui nurodė septynias kelių skilčių lenteles, susijusias su kartotine paraiška. Su penkiomis iš jų Parlamentas suteikė galimybę išsamiai susipažinti. Tačiau su kitomis dviem lentelėmis, pateiktomis dokumentuose LIBE-2013-0091-02 ir LIBE-2013-0091-03 (toliau – nagrinėjami dokumentai), Parlamentas suteikė galimybę susipažinti tik iš dalies, t. y. su jų pirmomis trimis skiltimis, ir atsisakė atskleisti jų ketvirtą skiltį. Ieškovas ginčija šį atsisakymą suteikti galimybę išsamiai susipažinti su nagrinėjamais dokumentais (toliau – ginčijamas sprendimas).

5 Nagrinėjamuose dokumentuose pateiktos lentelės sudarytos iš keturių skilčių: pirmoje išdėstytas Komisijos teisės akto pasiūlymo tekstas, antroje – Parlamento pozicija ir siūlomi pakeitimai, trečioje – Tarybos pozicija, o ketvirtoje – preliminarus kompromisinis tekstas (dokumentas LIBE-2013-0091-02) arba Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės preliminari pozicija dėl Parlamento pasiūlytų pakeitimų (dokumentas LIBE-2013-0091-03).

6 Ginčijamą sprendimą Parlamentas pagrindė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa: nagrinėjamų dokumentų ketvirtoje skiltyje yra išdėstyti preliminarūs kompromisiniai tekstai ir Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės preliminarios pozicijos, kurių atskleidimas keltų konkretų, realų ir didelį pavojų institucijos sprendimų priėmimo procesui ir tarpinstituciniam sprendimų priėmimo procesui, atsižvelgiant į teisės akto priėmimo procedūros aplinkybes, be to, šiuo atveju nenustatyta jokio už minėtos procedūros veiksmingumą viršesnio viešojo intereso.

7 Nurodydamas didelį pavojų sprendimų priėmimui, Parlamentas remiasi šiais motyvais:

– sprendimų priėmimo procesą nagrinėjamų dokumentų ketvirtos skilties atskleidimas paveiktų realiai, konkrečiai ir rimtai;

– sritis, kuriai priskiriami nagrinėjami dokumentai, t. y. policijos bendradarbiavimo sritis, yra labai opi ir atskleidus jų ketvirtą skiltį būtų pakenkta valstybių narių ir Europos Sąjungos institucijų tarpusavio pasitikėjimui, taigi ir jų sklandžiam bendradarbiavimui, taip pat Parlamento vidaus sprendimų priėmimo procesui;

– atskleidimas tuo metu, kai dar vyksta derybos, tikriausiai galėtų lemti visuomenės spaudimą pranešėjams, šešėliniams pranešėjams ir frakcijoms, nes derybos susijusios su labai opiais duomenų apsaugos ir Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europolo) valdybos klausimais;

– galimybės susipažinti su nagrinėjamų dokumentų ketvirta skiltimi suteikimas sukeltų Tarybai pirmininkaujančiai valstybei narei abejonių dėl dalijimosi informacija ir bendradarbiavimo su Parlamento derybų grupe, ypač su pranešėju; be to, dėl padidėjusio nacionalinių valdžios institucijų ir interesų grupių spaudimo pranešėjas būtų priverstas per anksti pasirinkti strategiją: nuspręsti, kada nusileisti Tarybai, o kada daugiau reikalauti iš jai pirmininkaujančios valstybės narės, – tai „gerokai komplikuotų galimybes pasiekti susitarimą dėl bendros pozicijos“;

– principas „nesusitarta dėl nieko, kol nesusitarta dėl visko“ yra labai svarbus sklandžiam teisėkūros procedūros veikimui, todėl vieno elemento atskleidimas prieš baigiantis deryboms, net jei tas elementas nėra iš esmės opus, gali turėti neigiamų padarinių visoms kitoms bylos dalims; be to, pozicijų, kurios dar netapo galutinės, atskleidimas gali suklaidinti dėl institucijų tikrųjų pozicijų;

– todėl galimybės susipažinti su visa ketvirta skiltimi negalima suteikti tol, kol teisėkūros institucijos nepatvirtino teksto, dėl kurio tariasi.

8 Dėl galimo viršesnio viešojo intereso buvimo Parlamentas tvirtina, kad skaidrumo principas ir viršesni demokratijos reikalavimai patys savaime nėra ir negali būti viršesnis viešasis interesas.

Procesas ir šalių reikalavimai

9 2015 m. rugsėjo 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį.

10 2016 m. sausio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Tarybos ir Komisijos prašymus leisti įstoti į šią bylą palaikyti Parlamento reikalavimų. Savo pastabose nei ieškovas, nei Parlamentas nepareiškė prieštaravimų dėl šių prašymų įstoti į bylą.

11 2016 m. vasario 9 d. Parlamentas pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai atsiliepimą į ieškinį.

12 2016 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi Tarybai ir Komisijai leista įstoti į šią bylą.

13 2016 m. balandžio 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai buvo pateiktas dublikas.

14 Atitinkamai 2016 m. gegužės 13 ir 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai Komisija ir Taryba pateikė savo paaiškinimus dėl įstojimo į bylą.

15 2016 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai buvo pateiktas triplikas.

16 2016 m. liepos 6 d Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškovas pateikė savo pastabas dėl įstojimo į bylą paaiškinimų.

17 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, byla buvo perduota nagrinėti Bendrojo Teismo septintajai kolegijai ir naujam teisėjui pranešėjui.

18 2017 m. balandžio 5 d. Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti septintajai išplėstinei kolegijai.

19 Kadangi vienas teisėjų kolegijos narys negalėjo vykdyti savo pareigų, pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 17 straipsnio 2 dalį Bendrojo Teismo pirmininkas vietoj trūkstamo teisėjo į kolegiją paskyrė Bendrojo Teismo pirmininko pavaduotoją.

20 2017 m. gegužės 18 d. nutartimi, taikydama pasirengimo nagrinėti bylą priemones, Bendrojo Teismo septintoji išplėstinė kolegija nurodė Parlamentui pateikti jam nagrinėjamų dokumentų kopiją; pagal Procedūros reglamento 104 straipsnį ši kopija neperduota ieškovui.

21 2017 m. gegužės 23 d., taikydama proceso organizavimo priemones, Bendrojo Teismo septintoji išplėstinė kolegija paprašė šalių raštu atsakyti į klausimus.

22 2017 m. birželio 14 d. Parlamentas įvykdė tai, ko reikalauta pasirengimo nagrinėti bylą priemonėmis.

23 Tą pačią dieną ieškovas, Parlamentas, Taryba ir Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė savo atsakymus dėl proceso organizavimo priemonių.

24 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

25 Parlamentas, palaikomas Tarybos ir Komisijos, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

26 2017 m. birželio 14 d. atsakyme į Bendrojo Teismo klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones, Parlamentas nurodė, kad 2016 m. spalio 23 d. gavo paraišką dėl galimybės susipažinti su, be kita ko, nagrinėjamais dokumentais ir ją patenkino – pateikė tuos dokumentus visuomenei, įtraukęs juos į Parlamento dokumentų registrą, nes teisėkūros procedūra, su kuria jie susiję, jau buvo baigta. 3 išnašoje Parlamentas paminėjo prieigos prie jų internetinę nuorodą.

27 Per posėdį Taryba ir Komisija iš esmės nurodė, kad ieškovo prašymas buvo patenkintas, tad jis neteko suinteresuotumo pareikšti ieškinį, ir kad dėl šios priežasties nebereikia priimti sprendimo.

28 Ieškovas nesutinka, kad neteko suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

29 Remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, fizinio arba juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas, tik jei ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas (2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 41 punktas; 2011 m. lapkričio 9 d. Nutarties *ClientEarth ir kt. / Komisija*, T-120/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:646, 46 punktas ir 2015 m. balandžio 30 d. Nutarties *EEB / Komisija*, T-250/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:274, 14 punktas).

30 Ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, turi egzistuoti jį pareiškiant, kitaip ieškinys būtų nepriimtinas, ir turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, kitaip nebereikėtų priimti sprendimo, o tai reiškia, kad dėl savo rezultato ieškinys turi galėti suteikti naudos jį pareiškusiai šaliai (2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 42 ir 43 punktai; 2011 m. lapkričio 9 d. Nutarties *ClientEarth ir kt. / Komisija*, T-120/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:646, 47 ir 49 punktai ir 2015 m. balandžio 30 d. Nutarties *EEB / Komisija*, T-250/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:274, 15 ir 17 punktai).

31 Taigi reikėtų nustatyti, ar nagrinėjamus dokumentus pateikus visuomenei Parlamento dokumentų elektroniniame registre tada, kai buvo baigta teisėkūros procedūra, su kuria jie susiję, prašymas panaikinti ginčijamą sprendimą neteko dalyko.

32 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad ieškovas gali išsaugoti suinteresuotumą reikalauti panaikinti Sąjungos institucijos aktą siekdamas, kad nurodytas šio akto neteisėtumas nebepasikartotų ateityje. Toks suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme grindžiamas SESV 266 straipsnio pirma pastraipa, pagal kurią panaikintą aktą priėmusi institucija privalo imtis priemonių, būtinų Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti. Tačiau toks suinteresuotumas pareikšti ieškinį egzistuotų tik tuo atveju, jeigu tariamas neteisėtumas galėtų pasikartoti ateityje, nesvarbu, kokios būtų bylos aplinkybės, kuriomis ieškovas pareiškė ieškinį (žr. 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50–52 punktus ir nurodytą jurisprudenciją). Taip yra šioje byloje, nes ieškovo nurodytas neteisėtumas grindžiamas vienos iš Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytos išimties aiškinimu, kurį Parlamentas gali pakartoti gavęs naują paraišką, juo labiau kad dalį ginčijamame sprendime nurodytų atsisakymo suteikti galimybę susipažinti motyvų galima universaliai taikyti bet kuriai paraiškai dėl galimybės susipažinti su vykstančių trišalių dialogų darbais (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 35 punktą).

33 Be to, abiejose (pradinėje ir kartotinėje) ieškovo paraiškose aiškiai prašoma pateikti tam tikrus dokumentus, kurie susiję su vykstančiomis teisėkūros procedūromis. Vadinasi, nagrinėjamus dokumentus pateikus visuomenei tada, kai užbaigiamos teisėkūros procedūros, su kuriomis jie susiję, ieškovo prašymai, turint mintyje jų dalyką, nebuvo visiškai patenkinti, todėl jis išsaugo suinteresuotumą reikalauti panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl esmės

34 Grįsdamas ieškinį, ieškovas nurodo du pagrindus, susijusius atitinkamai su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu ir su nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu. Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmąjį pagrindą.

35 Šį pagrindą sudaro trys dalys. Pirma, grįsdamas atsisakymą suteikti galimybę išsamiai susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, Parlamentas nepakankamai įrodė, kad galimybė su jais susipažinti keltų didelį konkretų, realų ir nehipotetinį pavojų teisėkūros procesui. Antra, pažeistas kuo platesnės galimybės susipažinti su Sąjungos teisėkūros dokumentais principas. Trečia, Parlamentas klaidingai atsisakė šiuo atveju pripažinti, kad esama viršesnio viešojo intereso, pateisinančio galimybę išsamiai susipažinti su nagrinėjamais dokumentais. Visų pirma reikia kartu nagrinėti ieškinio pirmojo pagrindo pirmas dvi dalis.

Šalių argumentai

36 Pirmiausia ieškovas tvirtina, kad Parlamentas galėjo atsisakyti suteikti jam galimybę susipažinti su nagrinėjamų dokumentų ketvirta skiltimi, tik įrodęs, kad esama pagrįstai numatomo, o ne vien hipotetinio pavojaus rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procesui, ir paaiškinęs, kaip galimybė išsamiai susipažinti su dviem nagrinėjamais dokumentais galėjo konkrečiai ir tikrai pakenkti saugomam interesui. Jis pabrėžia galimybės susipažinti su minėtų dokumentų ketvirta skiltimi svarbą įgyvendinant atstovaujamąją demokratiją, kad piliečiai galėtų reikalauti iš savo atstovų atsakomybės už tai, ką šie pasirinko, ir prireikus, jų nuomone, tinkamomis priemonėmis išreikšti savo požiūrį į atitinkamuose trišaliuose dialoguose pasiektus susitarimus.

37 Pirma, jis tvirtina, kad Parlamentas nepatikslino, kodėl nagrinėjamą teisės akto pasiūlymą vien dėl to, kad jis susijęs su policijos bendradarbiavimo sritimi, reikia laikyti labai opiu, ir nepaaiškino, kaip būtų pakenkta valstybių narių arba institucijų tarpusavio pasitikėjimui, jei būtų atskleistas dviejų nagrinėjamų dokumentų ketvirtoje skiltyje išdėstytas kompromisinis tekstas. Jis patikslina, jog aplinkybė, kad dėl teisės akto pasiūlymo galėtų kilti arba iš tikrųjų kiltų intensyvių diskusijų, visiškai nereiškia, kad klausimas yra toks opus, kad būtų pagrįsta jį laikyti slaptu.

38 Antra, ieškovas nesutinka su ginčijamame sprendime Parlamento pateiktu atsisakymo motyvu, kad atskleidus nagrinėjamų dokumentų ketvirtą skiltį kiltų didesnis visuomenės spaudimas, nes skirtingų institucijų pozicijos, išskyrus kompromisinį tekstą, jau žinomos ir teisėkūros procesas iš principo turi vykti viešai ir skaidriai. Dėl tokių lentelių, kokios pateiktos nagrinėjamuose dokumentuose (toliau – trišalių dialogų lentelės), ketvirtoje skiltyje išdėstytos informacijos laikinumo, kuris visuomenei puikiai suvokiamas, kaip tik svarbu galėti su ja susipažinti tam, kad visuomenė suprastų, kaip vyksta derybos dėl teisės akto, ir susipažintų su skirtingais pasiūlymais, dėl kurių diskutuota.

39 Trečia, ieškovas tvirtina, kad Parlamentas nepateikė argumentų, iš kurių būtų galima spręsti, kad principu „nesusitarta dėl nieko, kol nesusitarta dėl visko“ galima pateisinti atsisakymą atskleisti trišalių dialogų lentelių ketvirtą skiltį, ir suprasti, kaip šis principas susijęs su dideliu pavojumi sprendimų priėmimo procesui. Jis priduria, kad pats teisėkūros proceso veiksmingumas nėra SESV 294 straipsnyje minėtas ar perteiktas tikslas.

40 Toliau ieškovas tvirtina, jog ginčijamame sprendime Parlamentas neatsižvelgė į aplinkybę, kad šiuo atveju jis veikė kaip viena iš teisėkūros institucijų ir kad tokiu atveju, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 6 konstatuojamojoje dalyje ir 12 straipsnio 2 dalyje pripažintą teisėkūros proceso specifiką, galimybė susipažinti iš principo turi būti kuo platesnė. Be to, jis tvirtina, kad pagal jurisprudenciją institucijos turi labai ribotą diskreciją neatskleisti dokumentų, kurie yra įprasti vykstant teisėkūros procedūrai, arba ji nė neegzistuoja (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 63 punktas). Kitokia išvada reikštų, kad, kai per pirmąjį svarstymą surengiami trišaliai dialogai, Sutartyje numatyta teisėkūros procedūra būtų iškreipta ir Sąjungos piliečiams būtų trukdoma susipažinti su dokumentais, su kuriais kitu atveju jie galėtų susipažinti.

41 Aptardamas šį klausimą plačiau, jis primena, kad Sąjungos įgyvendinamas demokratijos modelis apima du aspektus: atstovaujamąją demokratiją, apie kurią priminta ESS 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir kuri reiškia, kad atstovai atsakingi piliečiams už savo priimtus teisėkūros sprendimus, ir dalyvaujamąją demokratiją, apie kurią kalbama ESS 10 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamojoje dalyje, kuria Sąjungos piliečiams sudaromos sąlygos dalyvauti sprendimų priėmimo procese. Skaidrumo sąvoka svarbi šiems abiem demokratijos aspektams, bet Parlamentas atsižvelgia tik į pirmąjį.

42 Galiausiai, dėl Komisijos ir Tarybos siūlomos bendrosios prezumpcijos, kad trišalių dialogų darbo dokumentai neatskleidžiami, pastabose dėl jų įstojimo į bylą paaiškinimų ieškovas nurodė, kad minėta prezumpcija prieštarautų 2015 m. liepos 16 d. Sprendimui *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486, 77 ir 78 punktai). Į klausimą, pateiktą taikant šio sprendimo 21 punkte minėtas

proceso organizavimo priemones, ar trišalių dialogų lentelės atitinka jurisprudencijoje nustatytas tokios prezumpcijos taikymo sąlygas, jis atsakė neigiamai ir pabrėžė, kad Teisingumo Teismas pripažino, kad tokia neatskleidimo bendroji prezumpcija taikoma tik vykstančios administracinės procedūros ar teismo proceso atveju. Tačiau trišalių dialogų lentelės neskiriama tokiai procedūrai ar procesui; jos susijusios su teisėkūros procesu. Net jei būtų galima tokią prezumpciją taikyti teisėkūros srityje, jos negalima taikyti trišalių dialogų lentelėms, nes tai iš tiesų yra svarbiausias Sąjungos teisėkūros etapas.

43 Pirma, Parlamentas, palaikomas Tarybos ir Komisijos, be kita ko, nurodo, kad policijos pajėgų organizavimo klausimas susijęs su viena iš pagrindinių valstybių narių kompetencijos sričių ir kad kai kurios iš jų gali manyti, jog bendradarbiavimas šioje srityje suvaržo jų suverenitetą. Aptariamos srities ir nagrinėjamo teisės akto pasiūlymo sudėtingumą taip pat iliustruoja gilios diskusijos, vykusios derantis dėl tam tikrų to pasiūlymo aspektų, kaip antai Europolo valdybos organizavimo arba duomenų apsaugos. Tokiomis aplinkybėmis tampa ypač svarbu užtikrinti, kad trišalių dialogų lentelių ketvirta skiltis laikinai nebūtų atskleista.

44 Jis priduria, kad dėl naujai sukurtos agentūros valdybos sudėties ir funkcijų visada kyla intensyvių diskusijų tarp institucijų. Taip pat labai skyrėsi pradinės atitinkamų institucijų pozicijos dėl Europolo turimų duomenų apsaugos ir tvarkymo. Atsižvelgiant į tai, kad šios temos buvo pagrindinės per visą trišalio dialogo procedūrą ir kad tai tik aptariamos teisėkūros procedūros dalių, kurios, anot Parlamento, buvo objektyviai delikačios, pavyzdžiai, ginčijamas sprendimas, kuriame labai trumpam laikotarpiui numatyta išsaugoti trišalių dialogų lentelių ketvirtos skilties konfidencialumą, buvo pagrįstas, atsižvelgiant į institucijų pastangas pasiekti priimtiną kompromisą.

45 Taigi principas „nesusitarta dėl nieko, kol nesusitarta dėl visko“ yra paprasta priemonė užtikrinti vidinį ir išorinį galutinio kompromisinio teksto nuoseklumą. Pernelyg ankstyvas institucijų pradinių pasiūlymų atskleidimas rimtai pakenktų teisėkūros proceso ir pačių teisėkūros institucijų, kurios turėtų atsakyti už tekstą, nebūtinai atspindintį jų oficialią poziciją tuo etapu, patikimumui.

46 Trišalių dialogų lentelių ketvirta skiltis yra tik vykstant minėtų trišalių dialogų darbui pateikti laikini teksto metmenys ir institucijų neįpareigoja; jos taip pat negalima laikyti parengiamuoju dokumentu. Visiško skaidrumo įrodinėjimas teisėkūros proceso metu, ypač vykstant trišaliams dialogams, ne tik lemtų, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtis taptų beprasmė, bet ir pakenktų „SESV 15 straipsnio 1 dalyje numatytiems tinkamo valdymo ir pilietinės visuomenės dalyvavimo tikslams“.

47 Be to, Parlamentas pažymi, kad sklandi SESV 294 straipsnyje numatytos procedūros eiga saugoma pagal Sutartį ir galėtų tam tikrais atvejais „pateisinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatytos išimties taikymą“; toje nuostatoje taip pat „nurodomas sklandus veikimas ir sprendimų priėmimo proceso veiksmingumas“.

48 Taryba ir Komisija konkrečiai mano, kad ieškovo tvirtinimas, jog pats teisėkūros proceso veiksmingumas nėra SESV 294 straipsnyje minėtas ar perteiktas tikslas, yra akivaizdžiai klaidingas.

49 Antra, kitaip nei ieškovas, aiškindamas tą patį teisinį pagrindą ir jurisprudenciją, Parlamentas, palaikomas Tarybos ir Komisijos, nurodo, kad Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnyje vartojamos sąvokos „platesnė susipažinimo su dokumentu galimybė“, tiksliau – „kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentu galimybė“, negalima laikyti prilygstančia „absoliučiai teisei susipažinti su dokumentais“. Jis tvirtina, kad dėl trišalių dialogų lentelių turi tam tikrą diskreciją, kurią apibrėžia SESV 294 straipsnyje numatyto ir institucijų patikslinto teisėkūros proceso sklandžiai eigai keliamas pavojus.

50 Be to, Parlamentas mano, kad šiuo atveju bylos, kurioje priimtas 2013 m. spalio 17 d. Sprendimas *Taryba / Access Info Europe* (C-280/11 P, EU:C:2013:671), faktinės aplinkybės buvo kitokios: dėl derybų įgaliojimų ir derybų grupių sudėties buvo balsuojama viešai, todėl institucijos pozicija priimta

visiškai skaidriai. Parlamentas mano, kad tik vėlesniu procedūros etapu, kai vyksta derybos dėl teisės akto ir ima formuotis trapi politinė pusiausvyra, trišalių dialogų lentelių ketvirtą skiltį reikia laikinai, labai trumpam laikotarpiui, apsaugoti nuo bet kokio atskleidimo.

51 Trečia, paaiškinimuose dėl įstojimo į bylą Taryba ir Komisija pasiūlė Bendrajam Teismui patvirtinti trišalių dialogų lentelių ketvirtos skilties neatskleidimo vykstant trišalio dialogo procedūrai bendrąją prezumpciją. Ši prezumpcija būtina, siekiant užtikrinti minėtos procedūros eigos vientisumą, ribojant trečiųjų šalių kišimąsi, ir sudaryti sąlygas institucijoms veiksmingai vykdyti vieną iš joms pagal sutartis patikėtų įgaliojimų. Atsakydama į klausimus, pateiktus taikant šio sprendimo 21 punkte minėtas proceso organizavimo priemones, Taryba pridūrė, kad, neatsižvelgiant į nagrinėjamą temą ir tų lentelių formą, minėtų lentelių ketvirtos skilties neatskleidimo bendrąją prezumpciją reikia taikyti, siekiant užtikrinti galimą institucijų kompromisą ir jų pasitikėjimo ir noro ieškoti abipusių nuolaidų galimybių atmosferą. Anot jos, kaip matyti ir iš 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50 punktas), Teisingumo Teismas jau pripažino prezumpcijos egzistavimą, net jei ji nepaminėta ginčijamame sprendime.

52 Atsakydamas į klausimus, pateiktus taikant šio sprendimo 21 punkte minėtas proceso organizavimo priemones, Parlamentas pareiškė, kad pritaria Komisijos ir Tarybos nuomonei, jog turi būti pripažinta bendroji prezumpcija, kad galimybė susipažinti su vykstančių trišalių dialogų lentelių ketvirta skiltimi nesuteikiama, siekiant apsaugoti procedūros veiksmingumą šiuo laibai sudėtingu tarpinstitucinių derybų etapu.

Bendrojo Teismo vertinimas

53 Ginčijamame sprendime, remdamasis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, Parlamentas atsisakė suteikti galimybę susipažinti su nagrinėjamų dokumentų ketvirta skiltimi, tvirtindamas, kad ją atskleidus kiltų konkretus, realus ir didelis pavojus nagrinėjamam sprendimų priėmimo procesui.

54 Ieškovas tvirtina, kad ginčijamas sprendimas nepagrįstas, nes motyvai, kuriais jis grindžiamas, iš esmės yra visiškai bendro pobūdžio ir hipotetiniai, jais remiantis neįmanoma įrodyti, kad egzistavo rizika, jog bus rimtai pakenkta nagrinėjamiems sprendimų priėmimo procesams.

55 Taryba ir Komisija prašo Bendrojo Teismo pripažinti, kad egzistuoja neatskleidimo bendroji prezumpcija, kad atitinkama institucija gali atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dar vykstančių trišalių dialogų lentelių ketvirta skiltimi. Nors tokios prezumpcijos Parlamentas nenurodė ginčijamame sprendime, jis prisideda prie tokio pasiūlymo.

56 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia būtina priminti Bendrojo Teismo jurisprudenciją, susijusią su Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimu, tada aptarti pagrindinius trišalių dialogų bruožus, paskui nuspręsti, ar reikia patvirtinti, kad egzistuoja bendroji prezumpcija, kad atitinkama institucija gali atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su vykstančių trišalių dialogų lentelių ketvirta skiltimi. Galiausiai, jei Bendrasis Teismas nuspręs, kad tokios prezumpcijos nėra, jis vertins, ar visiškas nagrinėjamų dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų nagrinėjam sprendimų priėmimo procesui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą.

– *Pirminės pastabos*

57 Kaip nurodyta Reglamento Nr. 1049/2001 1 konstatuojamojoje dalyje, šis reglamentas atspindi norą sukurti sąjungą, kur visi sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo arčiau piliečių. Kaip priminta minėto reglamento 2 konstatuojamojoje dalyje, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi

su šių institucijų demokratiškumu (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34 punktas ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 27 punktas).

58 Tuo tikslu, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 konstatuojamojoje dalyje ir jo 1 straipsnyje, šiuo reglamentu siekiama suteikti visuomenei kuo platesnę galimybę susipažinti su dokumentais (2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 61 punktas; 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69 punktas ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 28 punktas).

59 Šiai teisei vis dėlto taikomos tam tikros išimtys, pagrįstos viešuoju ar privačiu interesu (2007 m. vasario 1 d. Sprendimas *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 62 punktas). Konkrečiau kalbant, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 11 konstatuojamąją dalį, jo 4 straipsnyje numatyta išimčių sistema, pagal kurią institucijoms leidžiama atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, jeigu jį atskleidus nukentėtų kurio nors iš interesų, saugomų pagal šį straipsnį, apsauga (2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 70 ir 71 punktai; 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 74 punktas ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 29 punktas).

60 Tarp šiai galimybei susipažinti su dokumentais taikomų išimčių yra išimtis, įtvirtinta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje; ji suformuluota taip: „Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui, arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.“

61 Kadangi tokiomis išimtimis nukrypstama nuo kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais principo, jos turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 63 punktas; 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 36 punktas ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 30 punktas).

62 Pagal siauro aiškinimo principą, jeigu institucija atsisako suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, dėl kurio pateikimo į ją buvo kreiptasi, ji iš esmės privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir tikrai pažeisti interesą, saugomą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio išimtį, kuria ji remiasi. Be to, tokia pažeidimo rizika turi būti pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76 punktas; 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 31 punktas ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Herbert Smith Freehills / Taryba*, T-710/14, EU:T:2016:494, 33 punktas). Vien to, kad dokumentas susijęs su išimties saugomu interesu, nepakanka šios nuostatos taikymui pagrįsti (2005 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation / Komisija*, T-2/03, EU:T:2005:125, 69 punktas; 2011 m. birželio 7 d. Sprendimo *Toland / Parlamentas*, T-471/08, EU:T:2011:252, 29 punktas ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Herbert Smith Freehills / Taryba*, T-710/14, EU:T:2016:494, 32 punktas).

63 Taigi, norint taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį, reikia įrodyti, kad dėl susipažinimo su prašomais dokumentais gali kilti konkreti ir reali grėsmė institucijos sprendimų priėmimo proceso apsaugai ir kad šios grėsmės rizika yra pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 7 d. Sprendimo *Toland / Parlamentas*, T-471/08, EU:T:2011:252, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

64 Pagal jurisprudenciją grėsmė sprendimų priėmimo procesui, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, yra „rimta“, jei nurodytų dokumentų atskleidimas turėtų esminį poveikį sprendimų priėmimo procesui. Rimtumo įvertinimas priklauso nuo visų bylos aplinkybių, ypač nuo institucijos nurodytų neigiamų pasekmių sprendimų priėmimo procesui, kurių kiltų dėl nurodytų dokumentų atskleidimo (2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Muñiz / Komisija*, T-144/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:596, 75 punktas; 2011 m. birželio 7 d. Sprendimo *Toland / Parlamentas*, T-471/08, EU:T:2011:252, 71 punktas ir 2014 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, T-516/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:759, 62 punktas).

65 Negalima aiškinti, kad pagal tą jurisprudenciją institucijos privalo pateikti įrodymų, kad tokia rizika egzistuoja. Šiuo klausimu pakanka to, kad ginčijamame sprendime yra konkrečios informacijos, iš kurios galima daryti išvadą, kad ši grėsmė sprendimų priėmimo procesui šio sprendimo priėmimo momentu buvo pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė, t. y. būtent nustatyti, kad tuo momentu buvo objektyvių priežasčių, dėl kurių buvo galima pagrįstai numatyti, kad tokia grėsmė iškils, jei bus atskleisti prašomi dokumentai (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 7 d. Sprendimo *Toland / Parlamentas*, T-471/08, EU:T:2011:252, 78 ir 79 punktus).

66 Vis dėlto iš jurisprudencijos matyti, kad atitinkamai Sąjungos institucijai iš principo leidžiama remtis kai kurių kategorijų dokumentams taikoma bendrąja prezumpcija, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi paraiškoms dėl galimybės susipažinti su tokio paties pobūdžio dokumentais. (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50 punktas; 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54 punktas ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 72 punktas).

67 Tokiu atveju atitinkama institucija vis dėlto turi patikslinti, kokiais bendrais pagrindais grindžia prezumpciją, kad atskleidus šiuos dokumentus būtų pakenkta vienam iš interesų, saugomų pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje įtvirtintas išimtis; ji neprivalo konkrečiai įvertinti kiekvieno iš šių dokumentų turinio (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 76 punktą ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 73 punktą).

– Dėl trišalių dialogų pobūdžio

68 Kadangi šis ginčas susijęs su galimybe susipažinti su ketvirta lentelių, kurios parengtos vykstant trišaliams dialogams, skiltimi, Bendrasis Teismas mano, kad būtina priminti jų esminius bruožus. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad trišalis dialogas yra neoficialus trišalis susitikimas, kuriame dalyvauja Parlamento, Tarybos ir Komisijos atstovai. Tokių susitikimų tikslas yra greitai pasiekti sutarimą dėl visų Parlamentui ir Tarybai priimtinų pakeitimų; šį sutarimą vėliau dar turi patvirtinti kiekviena iš trijų institucijų pagal savo atitinkamas vidaus procedūras. Trišalio dialogo diskusijos dėl teisės akto gali būti susijusios tiek su politiniais, tiek su techniniais teisiniais klausimais (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Herbert Smith Freehills / Taryba*, T-710/14, EU:T:2016:494, 56 punktą).

69 SESV 294 straipsnyje nustatytą įprastą teisėkūros procedūrą sudaro trys etapai (pirmasis svarstymas, antrasis svarstymas ir trečiasis svarstymas su taikinimu), tačiau ji gali baigtis kiekviename iš šių etapų, jeigu Parlamentas ir Taryba pasiekia sutarimą. Nors per procedūrą gali prireikti iki trijų etapų, padidėjęs naudojimasis trišaliais dialogais rodo, kad dažnai pasiekiamas sutarimas per pirmąjį svarstymą (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Herbert Smith Freehills / Taryba*, T-710/14, EU:T:2016:494, 57 punktas).

70 Trišalio dialogo susitikimai yra „nusistovėjusi procedūra, pagal kurią priimama dauguma ES teisės aktų“, todėl paties Parlamento jie laikomi „lemiamais teisėkūros proceso etapais“ (žr. 2016 m. balandžio 28 d. Parlamento rezoliucijos dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais 22 ir 26 punktus). Per posėdį Parlamentas nurodė, kad šiuo metu nuo 70 iki 80 % Sąjungos teisės aktų priimama, surengus trišalį dialogą.

71 Todėl svarbu pripažinti, kad bėgant metams tapo akivaizdus naudojimosi trišaliais dialogais veiksmingumas ir lankstumas, nes dėl jo atsirado gerokai daugiau galimybių pasiekti susitarimą įvairiais teisėkūros procedūros etapais.

72 Taip pat neginčijama, kad trišalių dialogų posėdžiai yra uždari ir kad per juos pasiektus susitarimus, kurie paprastai atsispindi trišalių dialogų lentelių ketvirtoje skiltyje, dažniausiai teisėkūros institucijos vėliau priima be esminių pakeitimų; Parlamentas tai patvirtino atsiliepime į ieškinį ir per posėdį.

73 Parlamento darbo tvarkos taisyklių redakcijoje, taikytinoje ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, šiuo klausimu numatytos tam tikros taisyklės, reglamentuojančios Parlamento dalyvavimą trišaliuose dialoguose. Šios taisyklės pateikiamos minėtų darbo tvarkos taisyklių 6 skyriaus „Teisėkūros procedūros pabaiga“ 73 ir 74 straipsniuose, taip pat XIX ir XX prieduose; tai aiškiai rodo, kad pagal Parlamento darbo tvarkos taisykles trišaliai dialogai iš tiesų yra dalis teisėkūros procedūros.

74 Be to, iš 2016 m. balandžio 28 d. Parlamento rezoliucijos 27 punkto (žr. šio sprendimo 70 punktą) neabejotinai matyti, kad per trišalius dialogus rengiami dokumentai „yra susiję su teisėkūros procedūromis ir iš esmės negali būti vertinami kitaip nei kiti teisėkūros dokumentai“.

75 Todėl, kitaip, nei Taryba tvirtina įstojimo į bylą paaiškinimo 43 punkte, reikia daryti išvadą, kad trišalių dialogų lentelės yra teisėkūros procedūros dalis.

– Dėl vykstančių trišalių dialogų lentelių ketvirtos skilties neatskleidimo bendrosios prezumpcijos egzistavimo

76 Dabar reikia nustatyti, ar, nepaisant fakto, kad nagrinėjami dokumentai yra teisėkūros proceso dalis, reikia pripažinti, jog egzistuoja vykstančių trišalių dialogų lentelių ketvirtos skilties neatskleidimo bendroji prezumpcija.

77 Pirma, šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad Sąjungos pirminėje teisėje iš principo nustatytas glaudus ryšys tarp teisėkūros procedūrų ir skaidrumo ir viešumo principų (šiuo klausimu žr. generalinio advokato P. Cruz Villalón išvados byloje *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:325, 39 ir 40 punktus). Būtent SESV 15 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad „Europos Parlamento posėdžiai yra vieši, taip pat viešai posėdžiauja ir Taryba, kai svarsto teisėkūros procedūra priimamo akto projektą ir dėl jo balsuoja“.

78 Be to, būtent skaidrumas teisėkūros procese, leidžiantis atvirai aptarti įvairių nuomonių skirtumus, prisideda prie didesnio institucijų legitimumo, vertinant iš Sąjungos piliečių pozicijos, ir didina pastarųjų pasitikėjimą. Todėl veikiau informacijos ir diskusijų trūkumas gali piliečiams sukelti abejonių ne tik dėl konkretaus akto teisėtumo, bet ir dėl viso sprendimų priėmimo proceso legitimumo (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 59 punktą).

79 Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę pabrėžti, kad, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtimi, atitinkamos institucijos „sprendimo“ ir „sprendimų priėmimo proceso“ sąvokas reikia vertinti konkrečiu atveju, kai ta

institucija veikia kaip teisės aktų leidėja (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46 punktą ir 2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 57 punktą).

80 Nors apskritai tai, kad kaip priminta šio sprendimo 58 punkte, visuomenei suteikta kuo platesnė galimybė susipažinti su dokumentais, reiškia, kad ji turi turėti teisę į viso prašomų dokumentų turinio atskleidimą ir šią teisę galima riboti tik siaurai taikant Reglamente Nr. 1049/2001 numatytas išimtis, akivaizdu, kad tai ypač svarbu, kai tie dokumentai susiję su Sąjungos teisėkūros veikla; tai matyti ir iš Reglamento Nr. 1049/2001 6 konstatuojamosios dalies, pagal kurią būtent tokiais atvejais turėtų būti numatyta dar platesnė galimybė susipažinti su dokumentais. Skaidrumas šiuo atžvilgiu padeda sustiprinti demokratiją ir leidžia piliečiams kontroliuoti visą informaciją, kuri sudarė teisės akto pagrindą. Iš tiesų galimybė piliečiams susipažinti su teisės aktų pagrindais yra jų veiksmingo naudojimosi savo demokratinėmis teisėmis sąlyga (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46 punktą; 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 33 punktą ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Herbert Smith Freehills / Taryba*, T-710/14, EU:T:2016:494, 35 punktą).

81 Taigi atvirumo ir skaidrumo principai yra neatskiriami nuo Sąjungos teisėkūros procedūrų.

82 Antra, reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatyta, kad esama neatskleidimo bendrosios prezumpcijos, tik kiek tai susiję su dokumentais, kurie buvo aiškiai apibrėžti kaip dalis su vykdoma administracine procedūra arba teismo procesu susijusios bylos (2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 77 ir 78 punktai), bet iki šiol taip nėra, kiek tai susiję su teisėkūros procedūra. Be to, net administracinės procedūros atveju Sąjungos teismai pripažino tik su konkrečiomis procedūromis susijusias prezumpcijas (dėl valstybės pagalbos kontrolės žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54 ir 55 punktus; dėl susijungimų kontrolės procedūros žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 123 punktą ir dėl 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [SESV 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205), žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 93 punktą), o trišalių dialogų darbai pagal apibrėžtį apima bet kokią teisėkūros veiklos sritį.

83 Galiausiai, nors Taryba ir Komisija tvirtina, kad siekdamos ESS 13 straipsnio 1 dalyje ir SESV 294 straipsnyje nurodyto teisėkūros proceso veiksmingumo ir nuoseklumo institucijos gali remtis vykstančių trišalių dialogų lentelių ketvirtos skilties neatskleidimo bendroji prezumpcija, reikia pažymėti, kad nė viename iš šių straipsnių tokia prezumpcija neįtvirtinta ir kad jų tekste nėra jokio elemento, dėl kurio juos būtų galima aiškinti taip, kaip siūlo į bylą įstojusios institucijos, juo labiau kad siekiant teisėkūros proceso veiksmingumo ir nuoseklumo negalima sumenkinti viešumo ir skaidrumo principų, kurie yra minėto proceso pagrindas.

84 Vadinasi, negalima remtis jokia neatskleidimo bendrąja prezumpcija, kiek tai susiję su trišalių dialogų lentelių ketvirta skiltimi, susijusia su vykstančia teisėkūros procedūra.

– Dėl rimtos grėsmės sprendimų priėmimo procesui egzistavimo

85 Parlamentas negali grįsti ginčijamo atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais neatskleidimo bendrąja prezumpcija, todėl reikia išsiaiškinti, ar ta institucija įvykdė savo pareigą, kaip to reikalaujama šio sprendimo 62 ir 63 punktuose primintoje jurisprudencijoje, pateikti paaiškinimus, kaip galimybės išsamiai susipažinti su nagrinėjamais dokumentais galėtų konkrečiai ir tikrai pažeisti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytos išimties saugomą interesą; tokios grėsmės rizika turi būti pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė.

86 Pirmiausia reikia patikslinti, kad šiuo ieškiniu nesiekiama galimybės tiesiogiai susipažinti su vykstančio trišalio dialogo darbais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 12 straipsnį. Iš tiesų, šioje byloje siekiama tik galimybės susipažinti su nagrinėjamų dokumentų ketvirta skiltimi, kuria galima pasinaudoti, tik pagal minėtą reglamentą pateikus tikslią paraišką.

87 Ginčijamame sprendime Parlamentas, be kita ko, nurodo, kad nagrinėjamos lentelės parengtos vykstančių trišalių dialogų tikslais ir susijusios su dalyku, dėl kurio nei jis, nei kitos teisėkūros institucijos dar nebuvo priėmusios galutinio sprendimo, todėl sprendimų priėmimo procesą reikia laikyti vykstančiu. Anot Parlamento, minėtą procesą būtų „tikrai, konkrečiai ir rimtai“ paveikęs nagrinėjamų lentelių ketvirtos skilties atskleidimas, nes policijos bendradarbiavimo sritis, su kuria tos lentelės susijusios, yra labai opi, ypač kalbant apie duomenų apsaugą ir Europolo valdybą. Parlamentas taip pat nurodo numatomą riziką, kad atskleidus Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės poziciją prieš baigiantis deryboms būtų pakenkta sklandžiam institucijų bendradarbiavimui ir tai paveiktų derybų procesą, turbūt būtų prarastas tarpusavio pasitikėjimas ir reikėtų peržiūrėti darbo metodus; tokios rizikos galima išvengti, tik pasiekus susitarimą dėl visų tekstų. Be to, jis nurodė, kad labai tikėtina, jog atskleidus nagrinėjamų lentelių ketvirtą skiltį padidėtų visuomenės spaudimas derybose dalyvaujantiems asmenims, dėl to taptų neįmanoma ar bent jau daug sunkiau pasiekti bendrą sprendimą. Jis taip pat nurodė principą „nesusitarta dėl nieko, kol nesusitarta dėl visko“, aiškindamas, kad atskleidus vieną elementą, net jei jis nėra opus, gali kilti neigiamų pasekmių kitiems bylos elementams. Todėl Parlamentas nusprendė, kad galimybės išsamiai susipažinti su nagrinėjamų lentelių ketvirta skiltimi reikia nesuteikti tol, „kol sutarto teksto nepatvirtino abi šalys“.

88 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Parlamentas rėmėsi konkrečiais motyvais, susijusiais su vykstančia teisėkūros procedūra dėl labai opios policijos bendradarbiavimo srities, konkrečiau tariant, dėl duomenų apsaugos vykdant tą bendradarbiavimą ir Europolo valdybos sudėties. Be to, Parlamentas taip pat remiasi bendro pobūdžio motyvais, iš esmės grindžiamais trišalių dialogų lentelių ketvirtoje skiltyje esančios informacijos preliminarumu, trišaliuose dialoguose vykstančiose diskusijose vyraujančia pasitikėjimo atmosfera, rizika, kad padidės išorės spaudimas, kuris gali paveikti vykstančių diskusijų eigą, savo laiko apmąstymui apsauga ir atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais laikinumu.

89 Pirma, dėl ginčijamame sprendime pateiktų konkrečių motyvų, susijusių su nagrinėjama teisėkūros procedūra, reikia pažymėti, kad jame nurodytos aplinkybės, jog nagrinėjami dokumentai susiję su policijos bendradarbiavimo sritimi, *per se* negali pakakti, kad būtų įrodyta, kad jie ypač opūs. Manyti priešingai reikštų tvirtinti, kad visai Sąjungos teisės sričiai netaikomi su ja susijusio teisėkūros proceso skaidrumo reikalavimai.

90 Antra, kalbant apie tvirtinimą, jog Europolo turimų duomenų tvarkymo ir saugojimo politika ypač opi, reikia pažymėti, kad nagrinėjami dokumentai susiję su pasiūlymu dėl bendro pobūdžio reglamento, kurio visi elementai privalomi ir tiesiogiai taikomi visose valstybėse narėse; šis teisės akto pasiūlymas, aišku, ypač susijęs su piliečiais, nes daro tiesioginį poveikį Sąjungos piliečių teisėms, būtent jų teisei į asmens duomenų apsaugą (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 77 punktą), todėl jo negalima laikyti opiu nė pagal vieną kriterijų (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 63 punktą).

91 Trečia, dėl tvirtinimo, kad diskusijos apie Europolo valdybos sudėtį yra labai opios, reikia pažymėti, kad tai veikiau institucinis arba organizacinis klausimas. Nors toks klausimas gali būti delikatus arba net sudėtingas, atsižvelgiant į susikertančius interesus, vis dėlto jo negalima laikyti ypač opiu be tokį teiginį patvirtinančių konkrečių įrodymų.

92 Ketvirta, iš nagrinėjamų dokumentų išsamios versijos, kurią Parlamentas jau paskelbė (žr. šio sprendimo 26 punktą), matyti, kad minėtų dokumentų ketvirtoje skiltyje įrašyti preliminarūs pasiūlymai arba susitarimai buvo susiję su abstrakčiais bendro pobūdžio klausimais, neminint jokios delikačios informacijos, pavyzdžiui, apie kovą su terorizmu ar organizuotu nusikalstamumu arba kaip nors susijusios su policijos duomenimis apie asmenis, operacijas arba konkrečius projektus.

93 Iš dokumento LIBE-2013-0091-02 matyti, kad jo ketvirtoje skiltyje esantys tekstai atspindi klasikinį teisėkūros darbą, susijusį su agentūros, šiuo atveju Europolo, organizavimu, jos ryšių su nacionalinėmis valdžios institucijomis ir užduočių apibrėžimu, valdybos sudėtimi ir pan. Šioje skiltyje išdėstytos bendros taisyklės, iš kurių matyti sutarti redakciniai pakeitimai, nurodyti dalykai, dėl kurių diskusija nukelta arba dėl kurių numatytos tolesnės diskusijos, kai kur pažymėtos žodžiu „idem“, taip pat keli tušti laukai.

94 Dokumento LIBE-2013-0091-03 ketvirtoje skiltyje taip pat nėra jokios delikačios informacijos; ten pateiktos tik kelios bendros taisyklės ir nuorodos, kaip antai „Parlamentas prašomas persvarstyti šį pakeitimą“, „šiuos Parlamento pakeitimus galima numatyti“ arba „Parlamento pakeitimas galbūt galėtų atsispindėti konstatuojamojoje dalyje“, taip pat keli tušti laukai.

95 Be to, nagrinėjamų dokumentų ketvirtoje skirtyje esanti informacija šios bylos aplinkybėmis neatrodo iš esmės „opesnė“ nei ta, kuri pateikta pirmose trijose skiltyse, su kuriomis ginčijamu sprendimu suteikta galimybė ieškovei susipažinti.

96 Galiausiai reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnyje numatyta speciali tvarka, taikoma, kai dokumentas, dėl kurio prašoma galimybės susipažinti, gali būti klasifikuojamas kaip „slapto pobūdžio dokumentas“ (2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 78 punktas), bet šiuo atveju Parlamentas tokios tvarkos netaikė.

97 Vadinasi, nors ir susijęs su tam tikros svarbos temomis, kurios, žinoma, politiniu ir teisiniu požiūriu yra sudėtingos, nagrinėjamų dokumentų ketvirtos skilties turinys nėra toks slaptas, kad jį atskleidus būtų pažeistas Sąjungos arba valstybių narių pagrindinis interesas (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 78 punktą).

98 Toliau, kalbant apie ginčijamame sprendime pateiktus bendrus motyvus, pirma, kiek tai susiję su teiginiu, jog vykstant trišaliam dialogui suteikta galimybė susipažinti su nagrinėjamų dokumentų ketvirta skiltimi padidintų visuomenės spaudimą pranešėjui, šešėliniams pranešėjams ir frakcijoms, reikia pažymėti, kad demokratinio teisėtumo principu pagrįstoje sistemoje teisėkūros institucijos privalo atsakyti visuomenei už savo veiksmus. Tam, kad piliečiai galėtų įgyvendinti savo demokratines teises, turi būti sudaryta galimybė išsamiai stebėti teisėkūros procedūrose dalyvaujančių institucijų sprendimų priėmimo procesą ir susipažinti su visa svarbia informacija (2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 69 punktas). Be to, ESS 10 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kiekvienas pilietis turi teisę dalyvauti demokratiniame Sąjungos gyvenime ir kad sprendimai priimami kuo atviriau ir kiek įmanoma labiau juos priartinant prie piliečių. Taigi viešosios nuomonės apie vieną ar kitą negalutinį teisės akto pasiūlymą ar susitarimą, pasiektą trišaliame dialoge ir įtrauktą į trišalių dialogų lentelių ketvirtą skiltį, išreiškimas yra neatskiriama Sąjungos piliečių demokratinių teisių įgyvendinimo dalis, juo labiau kad, kaip pažymėta šio sprendimo 72 punkte, paprastai minėtus susitarimus teisėkūros institucijos vėliau priima be esminių pakeitimų.

99 Jurisprudencijoje pripažįstama, kad išorės spaudimas gali būti teisėtas motyvas apriboti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su sprendimų priėmimo procesu, tačiau tokio išorės spaudimo realumas turi būti tikrai nustatytas ir turi būti pateikti įrodymai, kad esama pagrįstai numatomos rizikos, jog dėl minėto išorės spaudimo bus paveiktas priimamas sprendimas (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Muñiz / Komisija*, T-144/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:596, 86 punktą). Tačiau bylos medžiagoje nėra jokio konkretaus įrodymo, kad, atskleidus nagrinėjamų dokumentų ketvirtą skiltį, kiltų toks išorinis spaudimas. Taigi Bendrojo Teismo turimoje bylos

medžiagoje nėra nieko, iš ko būtų galima spręsti, kad, kiek tai susiję su nagrinėjama teisėkūros procedūra, Parlamentas galėjo pagrįstai tikėtis reakcijos, kuri viršytų tai, ko bet kuris teisėkūros organo narys, pateikiantis teisės akto pasiūlymo dalinį pakeitimą, galėtų tikėtis iš visuomenės (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 74 punktą).

100 Antra, reikia pažymėti, kad trišalių dialogų lentelių ketvirtoje skiltyje išdėstytos informacijos, kurios turinys vykstant trišalių dialogų darbams ilgainiui turėtų kisti, preliminarumu *per se* negalima pagrįsti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytos išimties taikymo, nes pagal tą nuostatą nesvarbu, kokios pažangos pasiekta diskusijose. Kitaip nei minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, kurioje kalbama apie atvejį, kai sprendimas jau yra priimtas, šioje nuostatoje bendromis frazėmis kalbama apie dokumentus, susijusius su klausimu, dėl kurio atitinkama institucija „dar nėra priėmusi sprendimo“. Taigi šiuo atveju išankstinis vykstančių diskusijų pobūdis kaip ir faktas, kad dėl kai kurių pateiktų pasiūlymų dar nebuvo pasiekta susitarimo arba kompromiso, neleidžia nustatyti didelės grėsmės sprendimų priėmimo procesui (2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 76 punktas).

101 Šiuo klausimu nesvarbu, ar nagrinėjami dokumentai buvo parengti, ar gauti ankstyvame, tolesniame ar galutiniame sprendimų priėmimo proceso etape. Taip pat aplinkybė, ar nuomonė buvo pateikta oficialiai, ar ne, neturi įtakos aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Herbert Smith Freehills / Taryba*, T-710/14, EU:T:2016:494, 48 punktą).

102 Be to, Bendrasis Teismas jau turėjo galimybę pažymėti, kad pasiūlymas atsižvelgiant į jo pobūdį pateikiamas tam, kad dėl jo būtų diskutuojama, o ne tam, kad pasibaigus diskusijai liktų nepakeistas. Visuomenė puikiai gali suprasti, kad vėliau pasiūlymo rengėjas gali keisti jo turinį (2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 69 punktas). Būtent dėl šių priežasčių paraišką dėl galimybės susipažinti su vykstančio trišalio dialogo dokumentais pateikusiam asmeniui bus visiškai aišku, kad ta informacija preliminari. Taip pat jis kuo puikiausiai supras, kad pagal principą „nesusitarta dėl nieko, kol nesusitarta dėl visko“ ketvirtoje skiltyje esanti informacija gali būti keičiama per visą trišalio dialogo diskusijų laikotarpį, kol bus pasiektas susitarimas dėl viso teksto.

103 Trečia, dėl motyvo, kad gali būtų prarastas Sąjungos institucijų tarpusavio pasitikėjimas ir gali pablogėti jų tarpusavio bendradarbiavimas, ypač bendradarbiavimas su Tarybai pirmininkaujančia valstybe nare, reikia priminti, kad Sąjungos institucijos privalo laikytis ESS 13 straipsnio 2 dalies antro sakinio nuostatos, kad „[i]nstitucijos lojaliai tarpusavyje bendradarbiauja“ (2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-425/13, EU:C:2015:483, 64 punktas). Šis bendradarbiavimas yra ypač svarbus Sąjungos teisėkūros veiklai, kuriai reikalingas atitinkamų institucijų glaudaus bendradarbiavimo procesas. Taigi, kai kelioms institucijoms patikėta įgyvendinti Sąjungos teisėkūros procedūrą, jos privalo, kaip to reikalauja taip pat ESS 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje įtvirtinta lojalaus bendradarbiavimo pareiga, veikti ir bendradarbiauti taip, kad minėta procedūra būtų veiksmingai vykdoma, o tai reiškia, kad bet koks institucijų pasitikėjimo praradimas reikštų minėtos pareigos nevykdymą.

104 Reikia pažymėti, kad šiuo atveju būtent laikydamasis lojalaus bendradarbiavimo principo prieš priimdamas ginčijamą sprendimą Parlamentas tarėsi su Taryba ir Komisija, kaip tai nurodė per posėdį, bet grįsdamas šio sprendimo 103 punkte priminto principo nurodymą Parlamentas nepateikė jokio konkretaus įrodymo, o tai reiškia, kad nurodyta rizika yra hipotetinė, nes nėra jokio konkretaus įrodymo, kuris patvirtintų, kad, kiek tai susiję su nagrinėjama teisėkūros procedūra, galimybė susipažinti su nagrinėjamų dokumentų ketvirta skiltimi būtų pakenkusi lojaliam bendradarbiavimui, kuris atitinkamoms institucijoms yra privalomas. Be to, kadangi vykstant trišaliams dialogams kiekviena institucija išreiškia savo poziciją dėl atitinkamo teisės akto pasiūlymo ir sutinka, kad jų pozicijos gali kisti, aplinkybė, kad šie elementai vėliau paprašius yra atskleidžiami, *per se* negali būti kliūtis lojaliai bendradarbiauti – vykdyti tai, kas institucijoms privaloma pagal ESS 13 straipsnį.

105 Ketvirta, dėl šioje byloje Parlamento, Tarybos ir Komisijos nurodytos būtinybės turėti laiko apmąstymui (*space to think*) reikia pabrėžti, kad trišaliai dialogai yra teisėkūros procedūros dalis, kaip pažymėta šio sprendimo 75 punkte, ir kad, kaip nurodo pats Parlamentas, jie „yra svarbi teisėkūros procedūros dalis, o ne atskiras „laikas apmąstymui““ (2011 m. rugsėjo 14 d. Parlamento rezoliucijos dėl visuomenės teisės susipažinti su dokumentais 29 punktas).

106 Be to, kaip Parlamentas nurodė per posėdį, prieš įrašant kompromisinius tekstus į trišalių dialogų lentelių ketvirtą skiltį, įvairūs dalyviai dėl jų gali diskutuoti per tiems tekstams parengti skirtus posėdžius, todėl nekyla abejonių dėl galimybės laisvai pasidalyti nuomonėmis, ypač todėl, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 86 punkte, šiame ginče keliamas klausimas ne dėl galimybės tiesiogiai susipažinti su trišalių dialogų darbais, o dėl galimybės, pateikus atitinkamą paraišką, susipažinti su jiems vykstant parengtais dokumentais.

107 Penkta, kiek tai susiję su motyvu, jog atsisakymas yra laikinas, nes pabaigus trišalių dialogų darbus, atsižvelgiant į kiekvieną atvejį, galima suteikti galimybę visapusiškai susipažinti su trišalių dialogų lentelėmis, pirmiausia reikia pažymėti, kad trišalių dialogų darbai gali tęstis ilgai. Per posėdį ieškovas nurodė ir jam nebuvo paprieštarauta, kad trišaliai dialogai vidutiniškai trunka nuo septynių iki dvylikos mėnesių. Todėl gali susidaryti ilgas laiko tarpas, kai trišalių dialogų darbai lieka visuomenei paslaptis. Be to, tų darbų trukmė lieka neapibrėžta: ji skiriasi priklausomai nuo teisėkūros procedūros.

108 Be to, protokolas, kurį pagal Parlamento darbo tvarkos taisyklių 73 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą trišalių dialogų susitikimuose dalyvaujanti Parlamento derybų grupė turi parengti iki kito atsakingo Parlamento komiteto posėdžio, negali tuo laikotarpiu pašalinti trišalių dialogų darbų skaidrumo trūkumo. Iš tiesų atsakydamas į klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones, Parlamentas paaiškino, kad šie protokolai yra „labai laisvos formos“ ir kad „nėra vienodos atskirų Parlamento komitetų praktikos, susijusios su protokolų forma ir paskelbimu“. Minėti protokolai gali būti pateikti kaip atitinkamo komiteto pirmininko ar pranešėjo pranešimas, skirtas visiems jo nariams arba tik koordinatorių susitikimui, kuris paprastai būna uždaras, arba kaip žodinis pranešimas ar net kaip trumpa informacija to komiteto informaciniuose biuleteniuose. Tai, kad nėra išsamių ir standartizuotų protokolų, be to, jie skelbiami įvairiais būdais, neleidžia sušvelninti vykstančių trišalių dialogų darbų skaidrumo trūkumo.

109 Galiausiai, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 70 punkte, trišalių dialogų darbai yra lemiamas teisėkūros procedūros etapas, nes trišaliuose dialoguose pasiektą susitarimą teisėkūros institucijos paprastai priima be esminių pakeitimų (žr. šio sprendimo 72 punktą). Dėl šių priežasčių ginčijamas atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais negali būti tinkamai pateisinamas laikinumu, netaikant išimties ir atrankos. Iš tikrųjų toks visuotinis pateisinimas, kurį galima taikyti visiems trišaliams dialogams, *de facto* lemtų tokias pačias pasekmes kaip neatskleidimo bendroji prezumpcija, tačiau galimybė ja remtis atmesta (žr. šio sprendimo 76–84 punktus).

110 Iš esmės Bendrasis Teismas pažymi, kad savo 2014 m. kovo 11 d. rezoliucijoje dėl visuomenės teisės susipažinti su dokumentais Parlamentas paragino Komisiją, Tarybą ir save patį „užtikrinti didesnį neoficialių trišalių dialogų skaidrumą, rengiant viešus posėdžius, skelbiant dokumentus, įskaitant kalendorius, darbotvarkes, protokolus, nagrinėtus dokumentus, pakeitimus, priimtus sprendimus, informaciją apie valstybių narių delegacijas ir jų pozicijas ir protokolus standartizuotoje ir lengvai prieinamoje internetinėje aplinkoje, ir daryti tai pagal numatytą tvarką, nepažeidžiant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalyje išvardytų išimčių“.

111 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad nė vienas iš Parlamento motyvų, nesvarbu, ar jie vertinami kiekvienas atskirai ar visi kartu, neįrodo, kad galimybė išsamiai susipažinti su nagrinėjamais dokumentais galėjo pagrįstai numatomu, o ne vien hipotetiniu būdu realiai ir tikrai pakenkti nagrinėjamam sprendimų priėmimo procesui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą.

112 Tokiomis aplinkybėmis svarbu pažymėti, kad ieškovo tvirtinimui, jog Parlamentas neturėjo jokios diskrecijos atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, parengtais vykstant trišalėms deryboms, negalima pritarti. Iš tiesų toks teiginys reikštų, kad institucijos negali pateisinti atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su teisėkūros dokumentais, remdamosi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtimi, nors teisėkūros procesas patenka į tos nuostatos taikymo sritį. Todėl institucijos gali, remdamosi šia nuostata, tinkamai pagrįstais atvejais atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su tam tikrais teisėkūros dokumentais.

113 Vadinasi, Parlamentas pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, kai ginčijamame sprendime atsisakė vykstant procedūrai atskleisti nagrinėjamų dokumentų ketvirtą skiltį, motyvuodamas tuo, kad dėl to būtų rimtai pakenkta jo sprendimų priėmimo procesui.

114 Todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas; nėra reikalo nagrinėti klausimo, ar esama viršesnio viešojo intereso, kuris pateisintų šios informacijos atskleidimą, ir antrojo pagrindo, susijusio su motyvavimo pareigos pažeidimu (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 22 d. Sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, EU:T:2011:105, 85 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

115 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, jis turi padengti ieškovo bylinėjimosi išlaidas pagal jo pateiktus reikalavimus.

116 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Taryba ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. liepos 8 d. Europos Parlamento sprendimą A(2015) 4931, kiek juo atsisakyta suteikti galimybę Emilio De Capitani visapusiškai susipažinti su dokumentais LIBE-2013-0091-02 ir LIBE-2013-0091-03.**

2. **Parlamentas padengia savo ir E. De Capitani bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Van der Woude Tomljenović Bieliūnas

Marcoulli Kornezov

Paskelbta 2018 m. kovo 22 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.